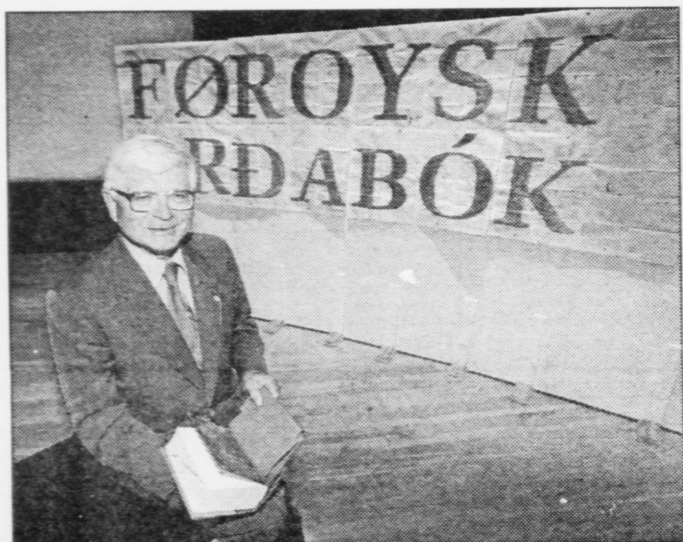

Nýggja orðabókin komin

Hon verður latin fólki okkara til nýtslu

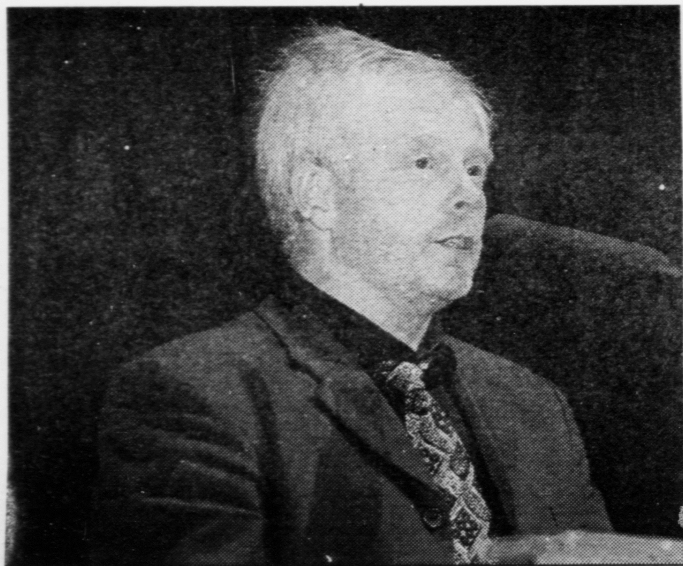
Hetta segði Jóhan Hendrik W. Poulsen, tá hann handaði Høgna Hoydal, varaløgmanni, fyrsta eintak av móðurmálsorðabókini.

Nógv fólk var komið saman í Norðurlandahúsinum fríggjadagin í samband við útgávudagin. Á skránni vóru røður, framløgur og sangur.

Jóhan Hendrik Winther Poulsen við nýggju orðabókini í skreytbíndi, sum hann fekk frá limunum í orðabókarritstjórnini

Jógvan í Lon Jacobsen, næstformaður í Føroya Fróðskaparfelag og limur í orðabókarritstjórnini, bjóðaði vælkominn

DAGFINN OLSEN
MYNDIR:
JENS KRISTIAN VANG

Tað var einki minni enn stórhending, ið fór fram í Norðurlandahúsinum fríggjadagin 24. juli 1998. Nýggj orðabók varð lögð fram, nevnd Føroysk Orðabók, og áhugin millum manna var stórur. Stóri salurin í Norðurlandahúsinum var á tremur av fólki, ið við spenningi bíðaði eftir, at Móðurmálsorðabókin, sum hon eisini verður nevnd, skuldi leggjast fyrri almenningin. Tað er Føroya Fróðskaparfelag, ið gevur bókina út. Og stór er hon. Hon er tað, onkur valdi at kalla ein mürsteinur, men í henni eru eisini eini 66.000 leitorð, í mun til eini 40.000 í føroysk - dansku orðabókina. Í ritstjórnini sótu Jóhan Hendrik W. Poulsen, Marjun Simonsen, Jógvan í Lon Jacobsen, Anfinnur Johansen og Zakaris Svabo Hansen. Eitt skifti var Carl J. Jensen ritstjórnini til hjálpar. Umframt hesi, hevur hópur av fólki verið knýttur at arbeiðinum.

Forlag við 83 titlum Jógvan í Lon Jacobsen, næstformaður í Føroya Fróðskaparfelag, helt vælkomurøðuna. Hann fegnaðist sjálvsagt um stóru manfjöldina, ið vísti bókini áhuga. Tá hann hevði kunnað fólk um, hvat fór at henda næstu tveir tímarnar, ið hátíðarhaldið skuldi vara, kom hann eitt sindur inn á munin millum Fróðskaparfelagið og Fróðskaparsetrið. Hann helt, at í oyrunum á mongum ljóðaðu hesi eins, og at nógv kanska ikki kendu mun millum hesi bæði. Hann helt tó, at munir eru. Annað er felag, hitt stovnur. Felagið varð stovnað í 1952, væl áðrenn burðarverkirnir av Fróðskaparsetrinum, ið varð stovnað í 1965, fóru at merkjast.

Marjun Simonsen, limur í orðabókarritstjórnini

Fróðskaparfelagið var undandótturin hjá Fróðskaparsetrinum, helt Jógvan í Lon Jacobsen. Hann nevndi eisini, at Fróðskaparfelagið hevur virkað sum forlag øll hesi árini og á forlagnum eri komnir út 83 titlar, sum hann ikki helt vera so litið.

Síðani var felagssangur á skránni: Tit, sum í fjøru fóru. Eftir hetta helt Signar á Brúnni, Landstýrismaður í skúla- og mentamállum, røðu.

Leingi er tað sum val skal vera Signar á Brúnni takkaði í røðu síni teimum, ið áttu lut í arbeiðinum at gera orðabókina til veruleika. Hann takkaði professaranum og málvininum Jóhan Hendrik W. Poulsen fyrri tað miðvísu og hegninga

arbeiði, ið hann hevur avrikað til frama fyrri føroyskt mál. Hann hevur verið máli okkara trúgvur og lutur hansara liggur ikki eftir, segði Signar á Brúnni.

Vit skulu minnast til, at „ein tjóð livir og vísir seg í mentan síni“, segði Signar á Brúnni, ið helt nógv vera í nútíðini, sum vit kunnu gleðast uppi yvir. Hann nevndi tónleikabólkar, ið syngja á føroyskum. Eisini fegnaðist hann um, at tað eydnaðist at lata sangleikin Skeyk í føroyskan stavsetingarbúna, og helt hann hetta vera dømi um, at alt veldst um evnini, hegning og handalagið. Signar endaði røðu sína við at ynskja teimum, ið framhaldandi fara at arbeiða við orðabókagerð, blíðan býr frammyr.